

[Holstein.]

Retten dømte Hr. Busck-Nielsen til Bøde efter Aktielovens § 55. Paa det Tidspunkt, da Statsministeren afskedigede ham, forelaa der for Statsministeren intet om Forsømmelighed i Embedsførelse, ej heller kunde Hr. Statsministeren have nogen som helst begrundet Mening om, hvorledes den kommende Dom vilde forme sig for Internationalt Assurance-Kompagnis Bestyrelse. Det var saaledes paa et saavel retligt som tjenstligt overordentlig spinkelt Grundlag, at den højtærede Statsminister afskedigede, oven i Købet med Pensionsspørgsmaalet holdt aabent, en erfarende Embedsmand, som havde været en værdifuld Arbejdskraft i Ministeriet omtrent lige siden dets Oprettelse. Det havde været rimeligere og retfærdigere kun at suspendere Hr. Busck-Nielsen, til Dommen var faldet, men den daværende Statsminister, den nuværende Statsminister, var saa forhippet paa at faa den i Administrationen uerfarne Statistiker Hr. Dalhoff til Departementschef, at han foretrak at afskedige Hr. Busck-Nielsen paa graat Papir, idet han samtidig skyndte sig at tildele Hr. Dalhoff Hr. Busck-Nielsens hidtidige Hverv som Statens honorarlønnede Repræsentant i Bestyrelsen for Sparekassen for København og Omegn.

Hr. Dalhoff tiltræder derefter sin nye Stilling den 1. Juli 1924, uden at der som Følge af Hr. Busck-Nielsens Fjernelse fandt nogen som helst Overlevering Sted af det Embede, som Hr. Dalhoff gik ind til uden Kendskab til dets Administration. Naar en ny Mand overtager et Departement, er det begribeligvis hans selvfølgelig Embedspligt snarest muligt at sætte sig ind i Administrationen, det er hans Embedspligt at informere sig hos sine underordnede om Forretningsgangen med Hensyn til alle Sager og Forhold af Betydning, og det er saa meget mere hans Pligt, naar han møder uerfaren til Posten, og uden at Overlevering af Embedet som Følge af hans Forgængers Fraværelse har fundet Sted. Det er derimod ikke Kontorchefernes Embedspligt at ile op og banke paa hos den nye Departementschef og sige: Da De, Hr. Departementschef, er en ny Mand, som ingenting kender til Sagerne og Forretningsgangen her, skal vi forklare Dem det hele, thi uden os formaar De ingenting. Hvis Hr. Dalhoff havde spurgt og søgt Information, som en jævnt fornuftig og ansvarsbevidst Mand uden at være inde i Centraladministrationen vilde have gjort det, vilde han hurtigt være blevet klar paa det absurde i, at Kontorchefen i tredje Kontor, som havde Mini-

steriets Kasse- og Regnskabsvæsen under sig, med Hensyn til disse Sager enten var sin egen overordnede og Kontrolør eller ogsaa, at han stod under sin sideordnede Kollega, Kontorchef Tetens i første Kontor, og var underkastet hans Kontrol. Forholdet er i begge Tilfælde saa forrykt, at den elementæreste Fornuft og Paapasselighed vilde have opfordret enhver nogenlunde agtpaa-givende Departementschef til straks at søge et saadant Forhold bragt paa det rene, og hertil kommer, hvad jeg straks skal omtale, at Embedspligterne med Hensyn til Kasse- og Regnskabsvæsen, inden Hr. Dalhoff tiltraadte, var væsentlig skærpet fra, hvad de havde været, medens Hr. Busck-Nielsen var Departementschef. Ved Hjælp af en Smule Opmærksomhed vilde Hr. Dalhoff ogsaa hurtigt være blevet klar paa, hvorledes denne administrative Absurditet var blevet til.

Da Kontorchef Herschend i første Kontor i 1921 blev Amtmand i Ribe, avancerer Tetens, der var yngre i Anciennet end Arendrup, til Kontorchef i første Kontor. I den Anledning har Arendrup formodentlig gjort et frygteligt Kvalm, og saa spiste man ham af med at gøre ham til fungerende Kontorchef uden Kontorchefsgage, for et tredje Kontor, som man for Tilfældet oprettede igen, efter at det siden 1921 havde været inddraget. Overfor den høflige, tilbageholdne, beskedne Hr. Tetens, som springer sin ældre Kollega forbi, staar den kyniske, paagaende og hensynløse Arendrup, der højlydt kræver sin Part af Lammestegen. Og saa oprettes det tredje Kontor med Arendrup som Kontorchef, varetagende i det væsentlige de samme Sager, som han hidtil har haft under sig som Fuldmægtig. Det kan derfor med Rette hævdes, at Hr. Tetens havde fuldgod Føje til ikke at falde paa den Tanke, at han fra nu af skulde være den overordnede og tilsynsførende med den ældre Kontorchef i det nyoprettede tredje Kontor. Hr. Tetens er i dette Spørgsmaal ikke alene retligt, men moralsk sagesløs, og heri har alle hans nuværende Kolleger i Handelsministeriet — Hr. Dalhoff maaske undtaget — samt endvidere Stiftamtmand Herschend giver ham Medhold.

Hr. Dalhoff derimod kunde ved den simpleste Agtpaagivenhed let have overbevist sig om, at her havde fra gammel Tid været et uholdbart Forhold til Stede. „Han forefandt,“ skriver Rigsadvokaten, „ved sin Tiltræden i Handelsministeriet den Skik udviklet, at det enkelte Kontor kunde handle selvstændigt.“ Men med denne Skik følger, at alle tre Kontorchefer, hver for sig